

اختلاف نظر شورا و شهرداری درباره طلای کثیف

فرهیختگان| آیا تهران در مقیاس یک کلانشهر، شهر پاکیزه‌ای است؟ پاسخ این پرسش از نگاه مدیران شهرداری و اعضای شورای شهر متفاوت است. شهرداری معتقد است با مکانیزه شدن جمع‌آوری زباله از سال‌ها پیش و افزایش نیروهای خدماتی توانسته پایتخت را پاکیزه‌تر از گذشته اداره کند. اما برخی اعضای شورای شهر از جمله رحمت‌الله حافظی، رئیس کمیسیون سلامت و خدمات شهری شورا با این نظر مسئولان شهرداری موافق نیستند. به گفته حافظی روزانه یک میلیارد و ۳۰۰ میلیون تومان برای نگهداشت شهر هزینه می‌شود، اما با وجود چنین هزینه هنگفتی «وضعیت پاکیزگی شهر مناسب نیست».

تقریباً هم‌زمان با مکانیزه‌سازی جمع‌آوری زباله طرح تفکیک و جداسازی زباله‌ها از مبدا هم در شهرداری تهران مطرح شد و قرار بر این شد تا سطح‌های جمع‌آوری زباله‌های خشک و تر به صورت جداگانه در سطح شهر توزیع شود، اما به فاصله کوتاهی این طرح فراموش شد تا در نهایت جداسازی زباله به حال خود واگذار شود. همین موضوع باعث شریاطی در شهر شده که برخی آن را «امافیای زباله» می‌نامند.

افرادی که به صورت شبانه‌روزی داخل زباله‌ها را کاوش می‌کنند، درنهایت زباله‌ها را به قیمت ناچیزی به افرادی می‌فروشند که سود بالایی از خرید و فروش عمده زباله به دست می‌آورند. رئیس کمیسیون خدمات شهری شورای شهر تهران معتقد است، این گونه جداسازی زباله اهم برای فردی که در حال جمع‌آوری زباله است تهدید است هم سبب خلق مناظر ناخوشایندی در سطح شهر می‌شود. بر همین اساس او معتقد است شهرداری می‌تواند از جمع‌آوری و جداسازی زباله درآمد کسب کند. حافظی

برای اثبات ادعایش به گفته یکی از صاحب‌نظران این حوزه استناد می‌کند که ادعا کرده حاضر است «سالانه ۱۰۰ میلیارد تومان به شهرداری بپردازد تا صفر تا ۱۰۰ جمع‌آوری زباله تهران» را برعهده بگیرد، چرا که جداسازی زباله چندین برابر سودآوری دارد.

اما معاون خدمات شهری شهردار تهران چندان هم با گفته‌های رئیس کمیسیون خدمات شهری شورای شهر تهران موافق نیست. مجتبی عبداللهی در گفت‌وگو با فرهیختگان می‌گوید شهرداری آماده است به «هر پیمانکاری که می‌تواند زباله را بیدون پول جمع‌آوری کند» یک منطقه از تهران را واگذار کند. او معتقد است هر کس چنین ادعایی دارد «می‌تواند شود» و شهرداری از این موضوع استقبال می‌کند.

معاون خدمات شهری شهردار تهران همچنین هزینه ۳۹۰ میلیارد تومانی جمع‌آوری شهر را اشتباه می‌داند، چرا که به گفته او این هزینه نگهداشت شهر در سال است که شامل جمع‌آوری زباله، شست‌وشوی اماکن‌های شهری مانند ایستگاه‌های اتوبوس و نرده‌ها می‌شود. درنهایت آنچه اغلب مدیران شهری به آن اعتقاد دارند این است که وضعیت جداسازی و تفکیک زباله‌ها در تهران مناسب نیست و باید این شرایط ساماندهی شود. کسانی که به کاوش زباله‌ها می‌پردازند ممکن است به بیماری مبتلا شوند و شأن انسانی‌شان هم رعایت نمی‌شود. اما همه این اختلاف‌نظرها و بحث و گفت‌وگو بین اعضای شورا و کارشناسان و مدیران شهری هنوز نتوانسته به مدلی امتحان‌شده ختم شود تا تهران از ۷ هزار تن زباله‌ای که تولید می‌کند نفعی هم ببرد.

سعیده علیپور
S.alipour@fdn.ir

می‌گویند ۱۱ میلیون نفر از جمعیت ۸۰ میلیونی کشور در سکونتگاه‌های غیررسمی و در حاشیه شهرهای زندگی می‌کنند، سکونتگاه‌هایی که نه نام خانه می‌توان بر آنها گذاشت و نه جزئی از شهر محسوب می‌شوند. شهرداری‌ها از قبول مسئولیت آن سر باز می‌زنند و امکانات از هر شکلی در آن، حداقل است. کمتر از نیمی از جمعیت این سکونتگاه‌ها زنان هستند که به دلیل محرومیت‌های فرهنگی و مشکلات ناشی از مسائل اقتصادی و وابستگی‌های مالی بیش از مردان در معرض آسیب قرار دارند. چندی است که معاونت امور زنان درباره ساماندهی وضعیت زنان در این مناطق برنامه‌هایی دارد و به تازگی نیز تفاهنامه‌ای را با وزارت راه و شهرسازی امضا کرده است، که به گفته شهیدنخت مولارودی معاون امور زنان و خانواده رئیس‌جمهور، در حاشیه کلانشهرهایی به شناسایی زنان سرپرست خانوار و آسیب‌دیده و حمایت از آنها اقدام خواهد شد.

سکونتگاه‌های غیررسمی

سکونتگاه‌های غیررسمی از منظر کارشناسان، مناطقی هستند که مهاجران روستایی و محرومان جامعه شهری در آنجا ساکن شده‌اند. این مناطق اغلب خارج از برنامه‌ریزی رسمی و قانونی توسعه شهری بدون مجوز به حیات خود ادامه می‌دهند. اغلب خانه‌های نباشد در این سکونتگاه‌ها، یک‌شبه سبز شده و هیچ آداب و تربیتی در ساخت آنها رعایت نشده است. خیلی از آنها از آب و برق محروم هستند و علاوه بر این به امکانات بهداشتی و آموزشی دسترسی حداقلی دارند.

توجه به زنان در حاشیه‌ها

گرچه در چند دهه اخیر شمایل این سکونتگاه‌ها از هیبت حلی آباد خارج شده، اما به لحاظ دسترسی به امکانات تفاوت محسوسی با گذشته نداشته است. این در حالی است که به دلیل بالا رفتن جمعیت در این مناطق میزان آسیب‌های اجتماعی در آن رشد قابل توجهی داشته است. یکی از برنامه‌های دولت یازدهم توجه جدی به

تفاهنامه‌ای برای ساماندهی زنان در سکونتگاه‌های غیررسمی

حاشیه‌ها زنان را نمی‌بینند

این مناطق بود، به‌طوری که وزارت بهداشت با تخصیص اعتباری برای افزایش امکانات بهداشتی در مناطق حاشیه‌ای اقدام کرد و براساس اعلام مدیرکل دفتر ساماندهی سکونتگاه‌های غیررسمی، دولت برای ساماندهی ارتقای سرانه‌های خدماتی سکونتگاه‌های غیرمجاز حاشیه ۲۴ شهر، از طریق اعتبارات ملی و بانک جهانی بیش از ۱۳۰ میلیارد تومان هزینه کرده است.

وضعیت زنان در حاشیه شهرها

با این وجود لزوم انجام برنامه‌ای مشخص برای ارتقای وضعیت فرهنگی و اجتماعی زنان به دلیل میزان بالای آسیب‌های اجتماعی در این مناطق، بهانه‌ای بود که معاونت زنان برنامه‌ای در این زمینه ارائه دهد. در این باره شهیدنخت مولارودی، به فرهیختگان می‌گوید: «تفاهنامه‌ای با وزارت راه و شهرسازی درباره سکونتگاه‌های غیررسمی امضا کردیم و برنامه‌های مشخصی در حال اجراست و چارچوب کار مشخص شده است.»

چندی است که معاونت امور زنان درباره ساماندهی وضعیت زنان در مناطق حاشیه‌نشین برنامه‌هایی دارد و به تازگی نیز تفاهنامه‌ای را با وزارت راه و شهرسازی امضا کرده است

او با اشاره به اینکه توجه به حاشیه‌نشین‌های اطراف تهران و کلانشهرها از موضوعاتی است که در دولت جدید از سوی شورای اجتماعی کشور و وزارت کشور و راه و شهرسازی پیگیری می‌شود، می‌گوید: «جزئیات این تفاهنامه تا دو هفته آینده مشخص می‌شود، اما آنچه مسلم است توانمندسازی زنان این منطقه به لحاظ اقتصادی و شناسایی و حمایت از زنان سرپرست خانوار از اولویت‌های ما خواهد بود.»

برگزاری کارگاه‌های ویژه تخصصی و آموزشی، حمایت از توانمندی‌های تخصصی زنان و برگزاری نمایشگاه‌های ویژه برای توانمندسازی از جمله برنامه‌هایی است که در حاشیه شهرها برپا می‌شود. مولارودی شکل زندگی زنان در این مناطق را در شان زنان نمی‌داند و می‌گوید: «ما به دنبال بهبود کیفی زندگی خانواده در این مناطق هستیم و امیدواریم با تفاهنامه امضا شده بتوانیم این حرکت را به خوبی آغاز کنیم.»

استفاده از سمن‌های فعال در حوزه زنان

گرچه جزئیات این تفاهنامه هنوز مشخص نشده است، اما به نظر می‌رسد، برخی فعالان حوزه زنان معتقدند به کمک سمن‌های فعال در این حوزه می‌توان خدمات بهتری را در مناطق حاشیه‌ای و سکونتگاه‌های غیررسمی ارائه داد. سمیه عابدی فعال حوزه زنان در این باره به فرهیختگان می‌گوید: «خیلی از انجی‌اوهای فعال در حوزه زنان دوره‌های مختلفی را برای ارتقای سطح آگاهی زنان در این مناطق برگزار کرده‌اند، به همین دلیل تجربیات خوبی در این زمینه دارند و در تفاهنامه اخیر وزارت راه و شهرسازی و معاونت زنان نیز می‌توان از این تجربیات بهره‌برد.»

آگاهی برای مقابله با خشونت علیه زنان، توانمندسازی اقتصادی زنان، افزایش آگاهی‌های عمومی در زنان و ارتقای سطح بهداشتی و آموزشی از مهم‌ترین مسائلی است که به گفته او در این مناطق باید به آن توجه کرد و تاکنون به کمک سمن‌های فعال در این حوزه به صورت پراکنده فعالیت‌هایی صورت گرفته و بیشتر این فعالیت‌ها نیز در حاشیه تهران تمرکز داشته است.

کیسوک

او با اشاره به استفاده از روش قیمت‌گذاری مقایسه‌ای برای حمایت از شرکت‌های تولید دارو، گفت: «در حال حاضر درباره داروهای خارجی روش مابیتی‌بر قیمت تمام شده است، اما برای شرکت‌های داخلی که دارو تولید می‌کنند این روش را به کار نمی‌گیریم و از روش قیمت‌گذاری مقایسه‌ای استفاده می‌کنیم تا آسیمی به آنها وارد نشود.»

وی افزود: «برای داروهایی که اولین بار در ایران تولید شوند امکان یک دوره انحصار را جهت حمایت از نوآوری، فناوری و تولید در نظر خواهیم گرفت. از طرف دیگر سیاست‌های حمایتی دولت از بیماران هم به‌طور جدی وجود دارد.»

برای شرکت‌های داخلی فراهم می‌شود، افزود: «ما در برخی زمینه‌های علمی پیش‌تاز هستیم و دستاوردهای فناورانه ما بسیار بالاست و همه اینها در حالی است که تحریم‌ها علیه ما وجود دارد. با این حال امیدواریم که اگر این فرصت تفاهم ایجاد شود بتوانیم به خوبی از آن استفاده کنیم.»

داروی بیماران تالاسمی رایگان نشد

فرهیختگان| با وجود وعده‌های مسئولان وزارت بهداشت برای رایگان شدن داروی بیماران تالاسمی، این وعده محقق نشده است؛ نه این وعده و نه وعده اشتغال و تخفیف دانشگاه و حالا رئیس انجمن بیماران تالاسمی کشور نسبت به عدم تحقق وعده‌های مسئولان درباره بیماران تالاسمی گلایه دارد.

مجید آراسته با اشاره به اینکه ۲۰ هزار بیمار مبتلا به تالاسمی و اختلالات هموگلوبین در کشور داریم، گفت: «در شهرستان‌های شمالی و جنوبی تعداد مبتلایان به تالاسمی بیشتر است. در حقیقت ۶۵ درصد از بیماران در استان‌های گیلان، مازندران، خوزستان، سیستان و بلوچستان، هرمزگان و فارس هستند و ۳۵ درصد دیگر در باقی مناطق کشور حضور دارند.» وی درباره وعده‌های داده شده از سوی مسئولان سلامت کشور درباره بیماران تالاسمی گفت: «وعده‌هایی درباره رفع مشکلات بیماران تالاسمی داده شده بود، اما محقق نشد و هنوز این مشکلات پابرجاست.» او با تأکید بر اینکه قانون جامعی برای حمایت از بیماران تالاسمی وجود ندارد، به ایلتا گفت: «بیماران تالاسمی تنها از نظر دارویی و درمانی خدماتی را دریافت می‌کنند و گر نه درباره

بهداشت

داروی بیماران تالاسمی رایگان نشد

مباحث اجتماعی مانند شغل، شهریه دانشگاه و ... از هیچ مزایایی برخوردار نیستند.» رئیس انجمن بیماران تالاسمی کشور تصریح کرد: «قانون» شمشخص درباره بیماران تالاسمی وجود ندارد، ضمن اینکه اگر قانونی هم وجود دارد، شفافیت کافی ندارد. از این رو مدیریت هر مجموعه درباره این بیماران می‌تواند سلیقه‌ای اعمال نظر کند. به همین دلیل در بحث حمایت‌های اجتماعی بیماران تالاسمی به‌شدت با مشکل روبه‌رو هستند.» وی درباره تصویب قانون حمایتی برای بیماران تالاسمی گفت: «بارها با مسئولان و دولتمردان گذشته و این دولت و همچنین نمایندگان مجلس درباره تصویب این قانون صحبت شده و بارها قول داده‌اند که این قانون به تصویب برسد، اما متأسفانه هنوز قانونی به تصویب نرسیده است.» آراسته گفت: «قانونی در کشور داریم که مربوط به بیمارانی است که تحت پوشش بهزیستی هستند. به این معنی که اگر یک بیمار تالاسمی بخواهد از این قانون استفاده کند باید از کمیته امداد یا بهزیستی نامه بگیرد، اما خیلی از بیماران تالاسمی تحت پوشش بهزیستی نیستند؛ چراکه معیارهای ورود به بهزیستی را ندارند؛ از این رو نامه‌ای دریافت نمی‌کنند.»

تلاشی برای خوشایندسازی سربازی

#

فرهیختگان| جانشین معاون هماهنگ‌کننده نیروی انتظامی درباره اقدامات انجام‌شده برای خوشایندسازی سربازی گفت: «بیش از سه سال است که در مجموعه نیروی انتظامی این طرح با جدیت در حال پیگیری است. بر این اساس برنامه‌ریزی‌هایی برای خوشایندسازی سربازی و نیز توانمندسازی سربازان انجام شده است.» سردار محمدجواد زاده‌کمند ادامه داد: «در همین راستا طرح توانمندسازی سربازان را در سه سال پیش تدوین کرده و سعی کردیم در حوزه‌های مختلف سربازان را توانمند کنیم تا آنان بتوانند پس از اتمام دوران سربازی خود از آموزش‌هایی که حین سربازی دیده‌اند، در کار و زندگی بهره‌مند شوند.»

آموزش

هفته‌ای که برای معلم‌ها خوب نبود

بودجه می‌توانست مشکل معلم‌ها را حل کند

معلم‌های کشور برای چهارمین بار در یک سال گذشته در اعتراض به آنچه وضعیت نامساعد معیشتی، صنفی، منزلتی و آموزشی‌شان عنوان می‌کنند، دست به اعتراض

مطهره واعظی‌پور
m.vaezipour@fdn.ir

زند تا شاید صدایشان به گوش مسئولان برسد. شاید بتوان به جرات گفت هفته معلم امسال خبرهای خوبی برای معلم‌های کشور نداشت؛ اول طرح رتبه‌بندی بود که با وجود مخالفت معلم‌ها با اجرای آن، اجرا شد و دوم اینکه خبر انتقال معلم‌ها به سایر دستگاه‌ها نشان داد که معلم‌ها حاضرند در هر سازمان دیگری به جز آموزش و پرورش کار کنند و این یعنی وزارت آموزش و پرورش معلم‌ها را ناامید کرده است. اما مشکل معلم‌ها از روزی تشدید شد که دولت لایحه بودجه را به مجلس ارائه داد و از همان روزهای اول مشخص شد که آموزش و پرورش با کسری بودجه مواجه است، همین امر دلیلی شد که معلم‌ها دست به اعتراض بزنند، زیرا با دوهزار میلیارد تومان کسری بودجه قطعاً نمی‌توان مشکلات معیشتی معلم‌ها را حل کرد.

محمدرضا نیک‌نژاد، کارشناس آموزش و پرورش در این باره به فرهیختگان می‌گوید: «معلم‌های کشور با مشکلات زیادی دست و پنجه نرم می‌کنند اما به‌نظر می‌رسد کمتر کسی می‌خواهد مشکل معلم‌ها را حل کند و طرحی مانند رتبه‌بندی معلم‌ها نمی‌تواند اعتراض آنها را خاموش کند؛ زیرا این اعتراض‌ها ریشه در گذشته دارد و با طرح‌های اینچنینی حل نخواهد شد. معلمی که در فقر و تبعیض زندگی می‌کند چطور می‌تواند با خیال راحت تدریس کند.»

او می‌افزاید: «اعتراض پنجشنبه معلم‌های کشور به صورت سراسری در ۳۰ شهر کشور انجام شد و معلم‌ها در این اعتراض به وضعیت معیشتی خود و همچنین وضعیت مدارس کشور اعتراض کرده‌اند؛ زیرا در حال حاضر ۶۵ درصد مدارس کشور ناایمن هستند و چهارمیلیون دانش‌آموز در معرض خطر ریزش آوار قرار دارند؛ اما متأسفانه به این موضوع هم توجه نمی‌شود.»

نیک‌نژاد عنوان می‌کند: «خوشبختانه در دولت تدبیر و امید تجمع معلم‌ها به رسمیت شناخته می‌شود و برعکس دولت‌های نهم و دهم که به‌شدت با تجمع برخورد می‌کردند، در دولت آقای روحانی حداقل با تجمع‌کننده برخورد نمی‌شود و این تجمع‌ها بدون هرگونه برخوردی انجام می‌شود.»

تجمع سکوت

معلم‌های سراسر کشور به صورت فراگیر روبه‌روی سازمان آموزش و پرورش شهر خود اعتراض کردند تا بتوانند مشکلات خود را به گوش مسئولان برسانند.

الهام شریفی، معلم مقطع دبیرستان در شیراز به فرهیختگان می‌گوید: «پنجشنبه گذشته بیش از هزار و ۵۰۰ معلم در اعتراض به شرایط سخت کاریشان دست به اعتراض زدند تا شاید بتوانند شوق تدریس را به آموزش و پرورش بازگردانند.»

او می‌افزاید: «بی‌انگیزگی به دلیل وضعیت بد معیشتی، شلوغی کلاس‌های درس و حجم بالای کتاب‌هایی که غیراستاندارد هستند ازجمله مشکلاتی است که معلم‌ها به آن اعتراض داشتند، البته تبعیضی است که از لحاظ حقوقی و شرایط استخدامی بین معلم‌ها و سایر سازمان‌ها نیز وجود دارد از دیگر مشکلات آموزش و پرورش است. براساس کدام قانون برای اینکه معلمی افزایش حقوق داشته باشد باید مقاله، کتاب و ... چاپ کند یا اینکه کدام سازمان و دستگاهی برای افزایش حقوق کارمندانش چنین شروطی را دارد که آموزش و پرورش برای معلم‌ها گذاشته است.»

شریفی در مورد اجرای طرح رتبه‌بندی معلم‌ها عنوان می‌کند: «اگر اصلاحاتی در این طرح انجام شود می‌توان گفت که طرح خوبی است، اما با شرایط کنونی دردی را دوا نمی‌کند.» وزارت آموزش و پرورش روزهای سختی را می‌گذراند، بودجه‌اش مشکلات معیشتی معلمان را حل نمی‌کند، مدیریت منابع انسانی به سختی صورت می‌گیرد، نیروهای مازاد حاصل اشتباهات دولت قبل تبدیل به معضل شده‌اند، مدیران آموزش و پرورش تصمیمات اشتباهی همچون طرح رتبه‌بندی را به اجرا می‌گذارند و معلمان هر روز به جای اینکه فکر و ذهن‌شان به آموزش و تربیت دانش‌آموزان مشغول باشد، از یک‌سو به شغل دوم و سوم‌شان مشغول هستند و از سوی دیگر به برگزاری تجمع و اعتراض صنفی.

سازمان آگهی و بازرگانی روزنامه فرهیختگان

در استان‌های زیر نماینده فعال می‌پذیرد برای

اطلاعات بیشتر با ما تماس بگیرید

Province and cities agancies

- آذربایجان غربی
- اصفهان
- اردبیل
- ایلام
- تهران
- چهارمحال و بختیاری
- خراسان جنوبی
- خراسان شمالی
- سیستان و بلوچستان
- سمنان
- فارس
- قم
- کهگیلویه و بویراحمد
- گلستان
- همدان
- یزد

تلفن: ۰۲۱)۶۶۳۴۸۰۴۶
agahi@fdn.ir